

Péterfy László 2014 nyarán visszaemlékezésből készített rajza

Visegrádi Tábor, 2017

A Visegrádi Tábor résztvevői az idén a helyiek régi álmát váltották valóra. Makovecz Imre irányításai alapján a hetvenes években épült egy apró tájkápolna szoborfülkével az Áprily-völgyben. Az akkor még csak bozotos domboldal azóta beerdősödött, a kápolna pedig sajnos elpusztult. Csúpn az alapfalak és néhány faragott kő maradt meg belőle, illetve egyetlen rajz, amit Péterfy László emlékeztől készített 2014-ben.

A Szerves építészet című tantárgy műegyetemi hallgatói egy helyi kőfaragó segítségével építették újjá a falakat, amelyekre egyszerű, az enyhén szabálytalan alaprajzot követő tető került. Az utolsó simítások még hátravannak. Lehet, hogy ezeket a következő szemeszter hallgatói fogják elvégezni.

Az eddig megszokottak szerint esténként előadásokon, beszélgetéseken vettek részt az építészhallgatók. A meghívottak között volt Herczeg Ágnes, Salamin Ferenc, Cserynus Lőrinc.

A rendezvényt támogatta az MMA, az NKA Építőművészet Kollégiuma és az NKA Ismeretterjesztés és Környezetkultúra Kollégiuma.

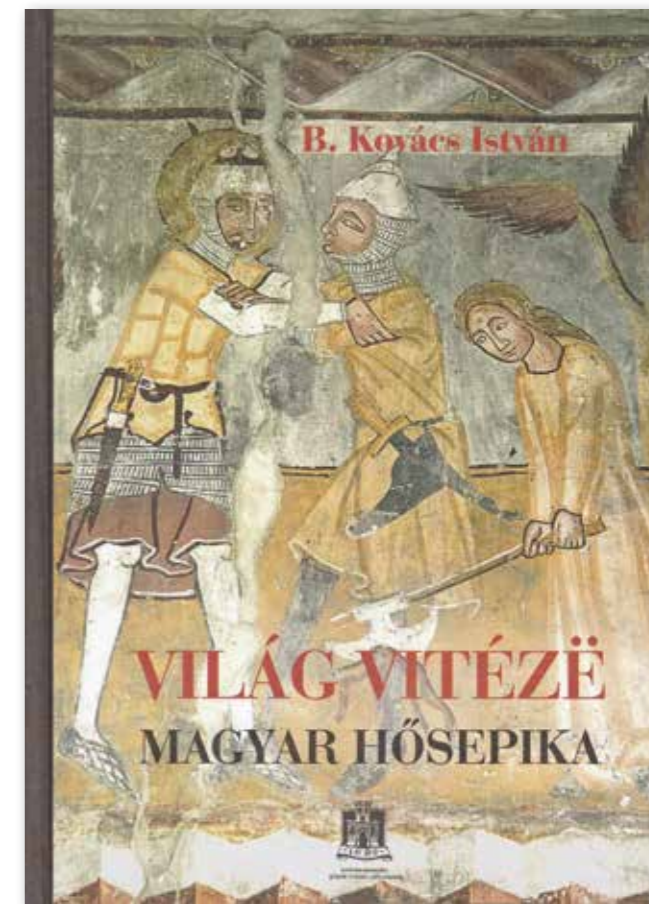
A Szent László-legenda

A kötet a templomi falképekről készült színes felvételeken kívül tartalmazza a legenda középkori krónikáinkban és egyéb korabeli emlékekben fennmaradt feljegyzéseit és ábrázolásait, valamint a fellelhető párhuzamokat is. A könyv azonban nem csupán a legendát, annak hőseik elözményeit mutatja be, de – összhangban a Szent László-émlékév célkitűzéseivel – kitér arra is, hogyan vált a történetben szereplő leány később az ország patrónájává, illetve az eredetileg pogány epikus hős László által kereszténnyé és szentté. Érzékelteti azt az átalakulást, amelynek következtében pogány hőseinkből keresztény nemzeti mítosz lett.

Világ Vitéz – Magyar hősepike

A kötet öt történetet tartalmaz, melynek főhőse, a más-más néven (Szegény János / Szőlő-Szült-Kálmány / Szegény-Halász-Féri) szereplő, ám egy és ugyanazon vitéz „bő Magyarországon”, egy, a Rima / Sajó mentén élő vén cigány asszony gyermeke. A földi apja csupán nevelője, mert a főhős Atyánk-Teremtő-Jó-Isten révén

félig isteni származású. „Táltos, aki mindent tud a világról!” Sorsa, akárcsak a többi szereplőé, eleve elrendeltetett. Isteni származásának és megváltói-szabadítói küldetésének megfelelően rendkívüli feladatokra hivatott. Kalandos útján csodás lova és kardja, Világ-Szépség és keresztzüleik, valamint más mitikus alakok és földi hősök segítik. Mindhárom világréteget megjárja, s miután legyőzi legnagyobb ellenfelét, a túlsó fél-világ vitézét, az Ég-Világ ura pedig önként átadja neki a koronáját, elnyeri az „Egész-Világi-Vitéz” címet, s Világ-Szépségé kezét. Alakjában mitikus és hősi elemek keverednek. Személye egyidejűleg vetíti elénk az isteni eredetű mitikus hőst és a sorsában determinált epikus hőst. Ő az, akit krónikáinkban és középkori templomaink falán Szent László alakjában örökítettek meg. Megjelent tehát az elveszettnek hitt, vagy Hoppál Mihály szavaival élve: az „elfe(le)dt”, „feledni kívánt” magyar hősepike! A néhai Busa Viktor által megőrzött anyagot a gyűjtő-lejegyző B. Kovács István terjedelmes tanulmánya vezeti be.

Bevezető tanulmány: B. Kovács István

Fotók: Móser Zoltán

Kiadó: Gömör-Kishonti Múzeum Egyesület, Rimaszombat, 2016, illetve 2017 (*Világ Vitéz – Magyar hősepike*)